

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovarsyho a JUDr. Ing. Antona Jakubíka na neverejnom zasadnutí konanom 2. júna 2008 v Bratislave v trestnej veci obvinenej **H. K.**, pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005) v znení zákona č. 183/1999 Z. z. a iné, o dovolaní obvinenej **H. K.** podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. E. J. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 30. októbra 2006, sp. zn. 4 To 83/2006, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvinenej **H. K.** **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Levice z 31. mája 2006, č. k. 4 T 52/05-146, bola obvinená **H. K.** uznaná za vinnú zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v znení zákona č. 183/1999 Z. z. (skutok v bode 1/ rozsudku) a trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v znení zákona č. 253/2001 Z. z. (skutok v bode 2/ rozsudku) na tom skutkovom základe, že

1/ 29. marca 2000 ako pracovníčka finančného odboru bývalého Okresného úradu v Leviciach prevzala na svojom pracovisku od **J. K.** a **Š. K.** hotovosť v sume 130 000 Sk, ktorú menovaní vrátili ako štátny príspevok na individuálnu bytovú výstavbu z dôvodu nesplnenia podmienok stanovených zmluvou č. X. o poskytnutí stavebného príspevku na individuálnu bytovú výstavbu občanom – stavebníkom a obmedzení prevodu nehnuteľnosti zo dňa 6. decembra 1989, pričom finančné

prostriedky neodviedla na účet bývalého Okresného úradu Levice, čím spôsobila škodu štátnemu rozpočtu v zastúpení Krajským úradom Nitra vo výške 130 000 Sk,

2/ 1. augusta 2001 ako pracovníčka Okresného úradu v Leviciach, odboru financií, prevzala na pracovisku od A. T. a M. T. v hotovosti sumu 130 000 Sk, ktorou menovaní vrátili štátny príspevok na individuálnu bytovú výstavbu, nakoľko nespĺnili podmienky stanovené zmluvou č. 338/1990 o poskytnutí štátneho príspevku na individuálnu bytovú výstavbu občanovi – stavebníkovi a obmedzení prevodu nehnuteľnosti zo dňa 29. júna 1990, avšak finančné prostriedky neodviedla štátnemu rozpočtu, ale naložila s nimi neznámym spôsobom, a takto spôsobila Krajskému úradu v Nitre škodu vo výške 130 000 Sk.

Za to jej bol podľa § 248 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, ktorého výkon jej bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený s určením skúšobnej doby na 3 (tri) roky.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) bola obvinená zaviazaná nahradiť poškodenému Krajskému úradu v Nitre škodu vo výške 260 000 Sk.

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 30. októbra 2006, sp. zn. 4 To 83/2006, bol uvedený rozsudok Okresného súdu Levice podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušený vo výroku o treste, pričom krajský súd sám podľa § 259 ods. 3 Tr. por. uložil obvinenej v zmysle § 248 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka, ktorého výkon jej podmienene odložil podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. s určením skúšobnej doby na 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala obvinená H. K. písomným podaním z 30. apríla 2007 (doručeným súdu prvého stupňa 9. mája 2007), prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. E. J. (v zmysle doloženého plnomocenstva) dovolanie.

Dovolateľka v ňom namietala naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. S poukazom na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu vyslovila názor, že tento zo zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávne právne závery, nakoľko nebral do úvahy okolnosti svedčiace v prospech obvinenej. Dokazovaním podľa nej nebolo preukázané, že podpísala potvrdenky dané stavebníkom. Súd prvého stupňa nenariadil grafologické skúmanie sporných podpisov príjemcu na potvrdenkách, i keď v zmysle skoršieho zrušujúceho uznesenia krajského súdu tak mal urobiť. Vykonanie tohto dôkazu je pritom podľa názoru dovolateľky podstatné, nakoľko by sa tým potvrdila jej obhajoba a súčasne spochybnila výpoveď svedkyne Ing. Z. Skutočnosť, že obvinená predmetné peňažné sumy riadne odovzdala vyplýva z dokladov o zrušení obmedzenia prevodu nehnuteľnosti, ktoré sú potvrdené podpismi kompetentných osôb (v prvom prípade Ing. Z. a v druhom prípade za Ing. Z. pani D.). Ďalej poukázala na povinnosť Ing. Z. robiť kontroly zamerané na splácanie štátneho príspevku stavebníkmi, ktorá jej vyplýva z organizačného poriadku, avšak o chýbajúcich peňažných sumách nebol spísaný žiadny záznam a predmetné spisy boli bez poznámok o nevrátených peňažných sumách uložené do archívu. V jej prospech taktiež svedčí aj protokol o odovzdaní vecí do registratúrneho strediska (podpísaný obvinenou, ako aj pracovníčkou K.). V prípade, že by v spisoch chýbalo niečo čo treba doplniť, boli by tieto spisy vyňaté zo zoznamu, resp. by bol o tom čo sa má v spise doplniť spísaný záznam, čo sa však nestalo. Okrem toho do finančného skladu finančného odboru, kde boli spisy uložené, nemala obvinená prístup. Súd v pôvodnom konaní dostatočne nevyhodnotil výpoveď svedkyne Ing. Z., keď táto síce poprela obhajobné tvrdenia obvinenej tým, že dňa 1. augusta 2001 nebola prítomná v práci, pretože mala dovolenku, avšak na hlavnom pojednávaní pripustila, že sa na pracovisku v uvedený deň mohla zastaviť, pričom takúto možnosť potvrdila aj svedkyňa D. V závere dovolateľka vyslovila názor, že skutočnosť, že prevzala predmetné finančné prostriedky nestačí na vyvodenie záveru, že si ich aj úmyselne prisvojila, nakoľko nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že ich svojej priamej nadriadenej Ing. Z. neodovzdala. Dovolateľka preto navrhla, aby dovolací súd v zmysle § 388 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre a vec tomuto súdu vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúre Levice a poškodenému Krajskému úradu v Nitre. Z nich sa k podanému dovolaniu vyjadril okresný prokurátor v Leviciach, a to písomným podaním z 11. júla 2007 (č. I. 165 spisu), z ktorého vyplýva, že dovolanie obvinenej považuje za nedôvodné, napádajúce správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu, ktorú však dovolací súd nemôže v dovolacom konaní skúmať a meniť s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie obvinenej podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolateľkou namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol, a to z nasledovných dôvodov.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Z podaného dovolania je zřejmé, že obvinená namietala výlučne nesprávnosť skutkových záverov súdov oboch stupňov a tiež hodnotenie vykonaných dôkazov z pohľadu ustanovenia § 2 ods. 5, ods. 6 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov).

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný v danom prípade posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu posudzovaných skutkov, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že ich právne posúdenie v rozsudku súdu prvého stupňa je správne. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

V posudzovanom prípade oba skutky právoplatne ustálené v tzv. skutkovej vete výrokovej časti rozsudku okresného súdu obsahujú všetky zákonné znaky trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v znení zákona č. 183/1999 Z. z. (skutok v bode 1/ rozsudku okresného súdu) a trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v znení zákona č. 253/2001 Z. z. (skutok v bode 2/ rozsudku okresného súdu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a tak podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvinenej odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 2. júna 2008

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: